

NORGES HØYESTERETT

Den 19. desember 2012 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Tønder og Bårdsen i

HR-2012-02390-U, (sak nr. 2012/2002), straffesak, anke over kjennelse:

A

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder utlevering av beslag, jf. straffeprosessloven 214 første ledd.
- (2) A ble den 10. mai 2012 ilagt forelegg på kr 10.000 for heleri av en forsterker. Forelegget er ikke vedtatt. Den 11. mai 2012 fremmet Hordaland politidistrikt begjæring til Bergen tingrett om utlevering av den beslaglagte forsterkeren til fornærmede, PA Produksjoner Bergen AS. Bergen tingrett avsa 12. juli 2012 kjennelse med slik slutning:

"Forsterker mc2 modell e45 i politiets beslag under beslagsnummer 2012/702 blir straks å utlevere til PA Produksjoner Bergen AS."
- (3) Siktetes far, B, innga på vegne av sin sønn anke over tingrettens kjennelse. Det ble opplyst at sønnen var under medisnavvenning før utredning av mulig hjerneskade etter metadonoverdose, og at faren derfor opptrådte på sønnens vegne. Det ble bedt om "utsettelse", idet siktetes advokat var på ferie. Gulating lagmannsrett ga i e-post 12. september 2011 til advokat Buanes frist til 17. september 2012 med å inngi et eventuelt støtteskriv.
- (4) I e-post 13. september 2012 opplyste advokat Buanes at han hadde avtalt med klienten at han ikke skulle supplere anken med eget støtteskriv, og at oppdraget samtidig var å anse som avsluttet. Advokat Buanes tok likevel forbehold om at et eventuelt supplerende støtteskriv fra klientens far ville kunne komme innen fristen den 17. september 2012. I prosesskriv, datert 14. september, og som er stemplet innkommet i lagmannsretten 17. september, gav siktetes

far en omfattende ytterligere begrunnelse for anken. Gulating lagmannsrett hadde imidlertid allerede 14. september 2012 avsagt kjennelse med slik slutning:

"Anken forkastes."

- (5) Siktedes far har etter dette den 24. september 2012, etter å ha blitt kjent med at lagmannsretten hadde avgjort saken før tilleggsbemerkningene hadde innkommet, angrepet lagmannsrettens saksbehandling. I oversendelsesbrev til Høyesterett har lagmannsretten antatt at det ikke er adgang til omgjøring i dette tilfellet, jf. straffeprosessloven § 52, men har betraktet skrevet 17. september 2012 sammenholdt med e-posten 24. september 2012, som en anke til Høyesterett.
- (6) Advokat Buanes har inngitt skriv 5. desember 2012 hvor han har redegjort for sin kontakt med lagmannsretten i saken. Han opplyser at han aldri har opptrådt som siktedes forsvarer.
- (7) Det fremgår av lagmannsrettens oversendelsesbrev til Høyesterett at påtalemyndigheten har opplyst at den ikke har ytterligere kommentarer i anledning skrivene fra B
- (8) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (9) Straffeprosessloven § 380 første ledd andre punktum fastsetter at en anke over kjennelse eller beslutning skal være undertegnet av siktede eller "dennes forsvarer når forsvareren er advokat". Da det ikke fremgår at siktedes far er advokat, skulle altså siktede selv ha undertegnet anken, idet det fremgår at han er født i 1989 slik at faren ikke har partsrettigheter i saken, jf. straffeprosessloven § 83. Saken reiser et ytterligere spørsmål, idet det følger av straffeprosessloven § 95 andre ledd at personer som ikke er advokater bare kan opptre med "særskilt tillatelse av retten". Det fremgår ikke av lagmannsrettens kjennelse at den har foretatt en slik vurdering – noe som kan skyldes at advokat Buanes i e-posten 13. september til lagmannsretten omtalte siktede som "min klient".
- (10) Tilsvarende formelle spørsmål knytter seg også til den e-posten lagmannsretten har oversendt Høyesterett, og som lagmannsretten har betraktet som en anke for det tilfellet at lagmannsretten ikke omgjorde kjennelsen. Når lagmannsretten, til tross for de formelle forhold som er omtalt foran, tok anken innlevert av siktedes far, til behandling, har ankeutvalget etter dette kommet til at e-posten bør behandles som en anke.
- (11) I e-posten av 13. september hadde advokat Buanes tatt forbehold om "eventuelt, supplerende støtteskriv fra klients far, innen fristen 17. september". Likevel avsa lagmannsretten kjennelsen den 14. september. Når siktedes far deretter innleverte et omfattende prosesskriv innen den fristen som lagmannsretten hadde satt, har lagmannsretten ikke overholdt det kontradiktoriske prinsippet.
- (12) Etter straffeprosessloven § 385 tredje ledd første punktum jf. § 343 første ledd kommer en saksbehandlingsfeil bare i betraktning "når det antas at feilen kan ha innvirket" på kjennelsens innhold. Ved brudd på det kontradiktoriske prinsippet skal det svært lite til for at det legges til grunn at dette vilkåret er oppfylt. Lagmannsrettens kjennelse må etter dette oppheves. Ved den nye behandlingen må lagmannsretten vurdere de formelle spørsmålene som er omtalt foran.
- (13) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING:

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Bård Tønder
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Arnfinn Bårdsen
(sign.)